

V. Deneysel-Bilişsel Psikoloji Sempozyumu

Kadir Has Üniversitesi

5-6 Eylül 2019

Düzenleme Kurulu

Dr. Öğr. Üy. Ahu Gökçe

Dr. Öğr. Üy. Sezin Öner

Dr. Öğr. Üy. Aslı Aktan Erciyes

Dr. Öğr. Üy. Berna Uzundağ

Afiş tasarımı için Aytekin Kar ile organizasyonda katkıları için gönüllü öğrenci ekibine çok teşekkür ederiz.

Sempozyum Programı
5 Eylül 2019 Perşembe

09.00 – 09.30: Kayıt

09.45 – 10.00: Açılış

10.00 – 11.00: Oturum 1

Geçmişten Hatırlananlar ve Gelecekte Beklenenler ile Türkiye’de Toplumsal Bellek
Sezin Öner & Sami Gülgöz

Bireysel ve Toplumsal Bağlamda Geleceğe Yönelik Düşünme Süreçleri
Ayşecan Boduroğlu

Ulaşılmış ve Ulaşılmamış Hedeflere İlişkin Otobiyografik Anılar
Ali İzzet Tekcan

11.00 – 11.20: Çay / Kahve Arası

11.20 – 12.40: Oturum 2

Dikkatin Belleği Güçlendirici Etkisinde Duygusal Uyarılmanın Rolü
Gülin Kaça & Sonia Amado

Testin Karıştırıcı Etkisindeki Dinamikler: Tanıma Belleğindeki Zayıflama ve Yavaşlama
Ash Kılıç

Öncelikli olan duygusal bilgi mi yoksa semantik bilgi midir?
Tülay Yildirim & Sonia Amado

Duygular ve Mekânsal Bellek: Lokasyon temelli bulgular
Ahu Gökçe

12.45 – 13.45: Yemek Arası

13.45 – 14.45: Oturum 3

2017-2019 Arası Müzik Bilişsel Çalışmalarımız Hakkında Genel Sunum
Esra Mungan, Ece Kaya, Züheyra Tokaç, Pavel Logacev, Sumru Özsoy

Değişim Körlüğü Olgusunun Yüksek ve Düşük Düzey Sahne Algısı Bağlamında İncelenmesi
Belgüzar Nilay Türkan, Osman İyilikci, Sonia Amado

Dokunsal keşiflerle malzeme yumuşaklığının çok boyutlu yönlerini algılamak
Dicle Dövençioğlu, Katja Doerschner, Knut Drewing

14.45 – 16.00: Çay / Kahve Arası & Poster Sunumları

16.00 – 17.00: Oturum 4

Bedensel Öz-Bilinç
Burak Erdeniz & Ege Tekgün

Süper Yüz Tanıyıcılar ve Bütünsel Yüz Tanıma
Sonia Amado, Elif Yüvrük, Irmak Su Tütüncü, Aycan Kapucu

Yüz-isim tanımada üst-bilişsel kararların nöral temelleri
Metehan Irak, Can Soylu, Gözlem Turan, Berna Güler, Elif Güldemir

Akşam Yemeği

10.00 – 11.00: Oturum 1

DRM Paradigmasında Bellek Yanılgıları: Benlik ve Yakın Bireyleri Referans Almanın Rolü
Aylin Özdeş, Eda Bağcı, Nurdan Ulusoy-Kök, Pınar Bürhan-Çavuşoğlu

Bellekte Çarpıtma: Sahte Anılar ve İnanılmayan Anılarda Telkinin Etkisi
Reyyan Bilge, Donna Gift Cabalo, Francesco Iani, Giuliana Mazzoni

Türkçe Kelimelerin Sahte Anı Üretme Oranlarının Deese-Roediger-McDermott (DRM) Paradigmasında İncelenmesi
Meliscan Akdoğan, Ümit Akırmak, İdil Gürsoy

11.00 – 11.20: Çay / Kahve Arası

11.20 – 12.20: Oturum 2

Otobiyografik Bellekte Jest Kullanımı
Çağla Aydın, Tilbe Göksun, Zeynep Aslan

Aralıklı ve Blok Çalışmanın Kategori Öğrenme Üzerindeki Etkilerinin Sözel ve Görsel Materyallerle Karşılaştırılması
Elif Cemre Solmaz & Miri Besken

Bağlanma ve istemli unutma ilişkisi: Bağlanma biçiminin ve bağlanma figürlerinin zihinsel temsillerinin otobiyografik anılarda yönlendirilmiş unutma üzerindeki etkilerinin araştırılması
Görkem Göven & Tuğba Uzer

12.20 – 13.30: Yemek Arası

13.30– 14.30: Oturum 3

Adolesanlarda Kısmi Uyku Yoksunluğunun Prefrontal Bilişsel İşlevler Üzerine Etkileri
Nurcihan Kiriş

Görsel Hareket: Fonksiyonel Beyine Açılan Bir Pencere
Hulusi Kafalıgönül

Meyve Sineği Drosophila Melanogaster'da Dikkatin Duyular Arasında Yönlendirilmesi
Münire Özlem Çevik

14.30 – 15.00: Çay / Kahve Arası & Poster Sunumları

15.00 – 16.00: Oturum 4

Duygusal yaşlanma ve tanıma belleğinde kategorik duygu etkileri
Merve Boğa, Burcu Günay, Aycan Kapucu

Engellerden Kaçınma ve Yön Değiştirmenin Kontrolüne Dinamik Sistemler Yaklaşımı
Didem Kadıhasanoğlu

Psikolojide Deney Programlamaya İlişkin Çalışmaların Dünü, Bugünü ve Yarını
Osman İyilikci

16.00 – 17.30: Kapanış Oturumu

Geçmişten Hatırlananlar ve Gelecekte Beklenenler ile Türkiye’de Toplumsal Bellek

Sezin Öner¹ & Sami Gülgöz²

¹ Kadir Has Üniversitesi

² Koç Üniversitesi

Bireysel ve toplumsal olayların hatırlanması ve gelecek simülasyonundaki ortaklıklar toplumsal olayların da bireysel belleğe ilişkin paradigmlar bağlamında çalışılmasını sağlamaktadır. Bu bağlamda Türkiye’de gerçekleşmiş toplumsal olayların nasıl hatırlandığı ve Türkiye’de gerçekleşmesi beklenen olaylar temsili bir örnekleme incelendi. Türkiye’de gerçekleşmiş beş önemli olay ile gerçekleşmesini beklenen beş olay 1200 katılımcıya soruldu. Bu olaylara ilişkin tarih ve fenomenolojik özellikler ile beraber bireylerden politik yönelimleri, kimlik özdeşlikleri gibi değerlendirmeler yapmaları da istendi. Bulgular değerlendirilirken olayların sıklık göstergeleri ve zamansal dağılımlarına odaklanılacak ve olayların hatırlanmasını yordayan faktörler olay ve kimlik özellikleri bağlamında tartışılacaktır.

Bireysel ve Toplumsal Bağlamda Geleceğe Yönelik Düşünme Süreçleri

Ayşecan Boduroğlu
Boğaziçi Üniversitesi

Bireyler sıklıkla hem kendi gelecekleri hem de yaşadıkları toplumun geleceği hakkında düşünürler. Ancak gelecek ile ilgili üretilebilen bu senaryolar kendi aralarında, gerçekleşme olasılıkları açısından farklılaşabilir. Bugüne değin yürütülen araştırmalar bireylerin kendi geleceği hakkındaki düşünme süreçlerinin epizodik bellek süreçlerine benzer bir inşa süreci içerdiğini; geleceğe dair düşüncelerin bellekten geri getirilmiş anıların içeriğinden etkilendiğini ve benzer nöral mekanizmalarla oluşturulduğunu göstermiştir. Ancak, toplumsal gelecekte öngörülen olayların nasıl belirlendiği, bu olayların içeriğinin toplumsal bellek ile sosyal ve politik kimlik ile olan ilişkisi ve hatta bireysel ve toplumsal gelecek hakkında düşünmenin benzerlikler içerip içermediği pek araştırılmamıştır. Laboratuvarımızda son iki senedir yürütmekte olduğumuz araştırmalarda, bireylerin hem kendi yaşamları hem de toplumsal geleceğe dair düşünme süreçleri karşılaştırmalı olarak incelenmektedir. Bu bağlamda ele aldığımız sorular, gelecekte olabilecek bireysel ve toplumsal olayların nitelikleri, zaman içinde dağılımları, fenomenolojik özellikleri vb. açısından nasıl farklılaştıkları; bu olayların gerçekleşme olasılığının hangi faktörler tarafından yordandığıdır. Bu çalışmalarda katılımcılara basit ipuçları verilmiş ve kendilerinden bu ipuçlarının zihinlerinde canlandığı eski ve gelecekte olabilecek olayları belirtmeleri ve bu olayları birçok boyut üzerinde değerlendirmeleri istenmiştir. Yürüttüğümüz çalışmalar, geleceğe dair düşünme süreçlerin bireysel ve toplumsal bağlam içinde benzerlikler barındırdığını; ancak bu süreçlerin farklı bilişsel şemalar aracılığıyla şekillendiğini göstermiştir. Kişisel geleceğe dair öngörülen olayların özgün, görece daha olumlu ve kültürel yaşam seyri beklentileriyle tutarlılık gösterdiği ve toplumsal gelecekte gerçekleşmesi beklenen olayların ise görece daha olumsuz ve günümüzün sosyal ve politik ortamından etkilenen temalar içerdiği belirlenmiştir. Bu bulgular, geleceğe yönelik düşünce süreçlerin ille de bir olumluluk etkisiyle şekillenmediğini; görev detaylarının ve bağlamın geleceğe dair düşünme süreçlerini ve sonuçlarını etkilediğini göstermiştir.

Ulaşılmış ve Ulaşılmamış Hedeflere İlişkin Otobiyografik Anılar

Ali İzzet Tekcan
Boğaziçi Üniversitesi

Benlik ile otobiyografik bellek arasındaki etkileşim otobiyografik belleğe ilişkin kavramsal yaklaşımların temel savlarından biri olmuştur. Araştırmacılar (örn., Conway, 2005) benliğin bir parçası olarak hedeflerin de kişinin anılarının içeriklerini ve hatırlama biçimlerini etkileyebildiğini ifade etmiştir. Buna karşılık, anılar da varolan hedeflerin yeniden yapılandırılması ya da yeni hedeflerin belirlenmesine etki edebilmektedir.

alışmalar kişilerin halihazırda geçerli olan hedeflerine ilişkin anılarının artık geçerli olmayan hedeflerine ilişkin anılarından daha canlı ve hızlı hatırlandığını, bu anılara daha fazla önem atfedildiğini ve daha fazla paylaşıldığını ortaya koymuştur (örn., Johannessen & Berntsen , 2009; Moberly & MacLeod, 2007).

Bu sunumda yer alan üç çalışma geçmişte belirlenmiş olup bugüne dek gerçekleşen ve gerçekleşmeyen hedeflere ilişkin anıları karşılaştırarak hedefler ile otobiyografik bellek arasındaki ilişkiyi incelemeye çalışmaktadır. Üniversite öğrencileri ve öğrenci olmayan yetişkinler gerçekleşmiş ve gerçekleşmemiş hedeflerine ilişkin en önemli anılarını yazmış, ardından bu anılar ile ilgili fenomenolojik (örn., görsel imgelem) değerlendirmeler yapmıştır. Ayrıca anılar, anlatılan olay kategorileri, anlamlandırma gibi özellikler açısından karşılaştırılmıştır. Ergenlik dönemindeki hedeflere ilişkin bulgular, geçmiş hedeflerin bugünkü koşullardan etkilenerек yeniden yapılandırılabilieceğini ve ulaşılmış hedeflere ilişkin olumlu anıların diğer tüm anılardan daha ayrıntılı ve canlı olarak hatırlanıp, daha önemli olarak değerlendirildiğini ortaya koymaktadır.

Dikkatin Belleği Güçlendirici Etkisinde Duygusal Uyarılmanın Rolü

Gülin Kaça & Sonia Amado
Ege Üniversitesi

Bölünmüş dikkat görevindeki uyarın akışında, hedefle birlikte sunulan uyarınların, çeldirici ile birlikte sunulanlardan daha iyi hatırlandığı görölmüş ve bu olgu dikkatin belleği güçlendirici etkisi (attentional boost effect, Swallow ve Jiang, 2010) olarak adlandırılmıştır. Dikkatin belleği güçlendirici etkisinde uyarılmanın rolünün olmadığı gösterilmişse de bu çalışmalarda kullanılan uyarınlar duygusal nitelik taşımamaktadır (Swallow ve Jiang, 2010; 2012). Duygusal uyarılmanın, dikkat ve bellek üzerinde çelişkili etkilerinin olduğu bilinmektedir. Mather ve Sutherland (2011), uyarılmanın neden bazen dikkat ve belleği bozarken bazen de iyileştirdiğini uyarılmaya dayalı rekabet (arousal biased competition) teorisi ile açıklamışlardır. Bu çalışmanın amacı dikkatin belleği güçlendirici etkisinde duygusal uyarılmanın rolünün, uyarılmaya dayalı rekabet teorisi kapsamında incelenmesidir. Dikkatin belleği güçlendirmesi paradigmasında sunulan hedef ve çeldirici uyarınların, uyarılma düzeyleri bakımından rekabete neden olmasının bellek üzerindeki bu güçlendirici etkiyi bozabileceği öne sürölmüş ve test edilmiştir. Deneylerde düşük ve yüksek uyarılma düzeyine sahip olma özellikleri temelinde, şematik yüzler (deney 1), gerçek yüz ifadeleri (deney 2) ve duygusal nitelikli fotoğraflar (deney 3) hedef / çeldirici uyarın olarak kullanılmıştır. Şematik yüzler (deney 1) kullanıldığında dikkatin belleği güçlendirici etkisinin bozulmadığı ancak gerçek yüz (deney 2) ve duygusal nitelikli uyarıcı resimler (deney 3) kullanıldığında bu etkinin ortadan kalktığı bulunmuştur. Şematik yüzlerin kullanıldığı ve dikkatin belleği güçlendirici etkisinin gözlendiği ilk deneyde bu etki duygudan bağımsız ortaya çıkmıştır. İkinci ve üçüncü deneyde de duygusal uyarılmanın etkisinin olmadığı görölmüştür. Sonuçlar, dikkatin belleği güçlendirici etkisinde duygusal uyarılmanın bir etkisinin olmadığına işaret etmektedir. Şematik ya da gerçek uyarın kullanmaya bağılı olarak dikkatin belleği güçlendirici etkisinde gözlenen farklılaşmanın ise gerçek uyarınların algısal yükünün daha fazla olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Testin Karıştırıcı Etkisindeki Dinamikler: Tanıma Belleğindeki Zayıflama ve Yavaşlama

Aslı Kılıç
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Test edilen uyarıcı sayısı arttıkça tanıma belleğinde meydana gelen zayıflama testin karıştırıcı (output interference) etkisi olarak tanımlanmıştır. Bellekteki bu zayıflamaya test sırasındaki kodlama, test süresince değişen bağlam veya testin sonlarına doğru görülen dikkatteki azalma sebep olabilir. Dikkatteki azalma, hızlı cevaplar nedeniyle bellek performansındaki düşüş, yani hız-doğruluk çelişkisi olarak gözlemlenebilir. Test süresince ortaya çıkan unutmanın bu çelişkiden ne ölçüde etkilendiğini anlamak için iki alternatifli zorunlu seçim görevi kullanılarak, katılımcılardan belirlenen sınırlı süreler içinde cevap vermeleri istenmiştir. Böylece, sınırlı süre içinde cevap verme yöntemi aracılığıyla erişilebilen toplam bilgi ve bilgiye erişim hızı birbirinden bağımsız şekilde ölçülebilir. Test süresince değişen bağlamı kontrol etmek için ise, çalışma ve test arasında geçen süre sabit tutulmuş bir diğer koşulda ise çalışma ve test bölümleri arasına 10 dakika süren bir çeldirici görev eklenmiştir. Sonuçlar, bellekteki zayıflamanın bağlam değişimi sabit tutulduğunda ve hız-doğruluk ödünleşimi kontrol edildiğinde bile ortaya çıktığını ve zayıflamaya ek olarak bellekten geri çağırmanın yavaşladığını göstermiştir. Bu da testin bozucu etkisinin tek başına azalan dikkatten ya da değişen bağlamdan kaynaklanmadığını göstermektedir. Sonuçlar, test edilen uyarıcıların belleğe kodlanmaya devam ettiği önermesi çerçevesinde değerlendirilecektir.

Öncelikli Olan Duygusal Bilgi Mi Yoksa Semantik Bilgi Midir?

Tülay Yildirim¹ & Sonia Amado²

¹ Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

² Ege Üniversitesi

Duygusal ve bilişsel işleme önceliğinin doğrudan karşılaştırıldığı çalışmalarda semantik kategorizasyonun duygusal değerlendirmenin hazırlayıcısı olduğu ve zamansal açıdan semantik işlemenin duygusal analizden önce geldiği önerilmektedir. Bu çalışmalarda çeşitli görsel sahnelerle ilişkin duygusal değerlendirme ve semantik kategorizasyon görevleri kullanılmaktadır. Ancak bu görevlerin teşhis bilgisi miktarı ya da zorluk düzeyi gibi özellikler açısından birbiri ile eşdeğer olduğu iddia edilemez. Bununla birlikte bilgi işlemede bir bilgi türünün öncelik kazanmasında içinde bulunulan bağlamın bir etkisinin olup olmadığı bilinmemektedir. Bu çalışma kapsamında, bilgi işleme önceliğinde duygusal ve semantik bilginin rolünün aynı- farklı karar verme (AFK) görevi kullanılarak incelenmesi ve bilgi işleme önceliğinde bir bilgi türünün avantajlı olması durumunun içinde bulunulan bağlamdan etkilenip etkilenmediğinin araştırılması amaçlanmıştır. Bu amaçlar doğrultusunda yürütülen üç ayrı deneyde AFK görevinin iki farklı türü kullanılmıştır. Duygusal nitelikli görevde katılımcılardan eşzamanlı sunulan iki farklı yüz fotoğrafının aynı duyguyu yansıtıp yansıtmadığına karar vermeleri istenmiştir. Semantik nitelikli görevde ise yüz fotoğraflarının ait olduğu cinsiyete göre aynı- farklı kararlarının verilmesi beklenmiştir. Deneylerde KDEF'ten norm değerleri ve ön çalışma sonuçlarına göre seçilen korku ve mutluluk yansıtan kadın ve erkek yüz fotoğrafları kullanılmıştır. İlk iki deneyde duygusal ve semantik görevler, katılımcılara iki ayrı blok halinde uygulanmış ve uyarıcı sunum süreleri (sınırsız süre/150 ms) iki deney arasında farklılık göstermiştir. Ayrıca ikinci deneyde ilk deneyden farklı olarak hedef uyarıcılar için maskeleye yapılmıştır. Bağlam etkisinin incelendiği üçüncü deneyde ise AFK görevleri farklı iki bağlamda (duygusal ve semantik) uygulanmıştır. Farklı bağlamların oluşturulması amacıyla görsel sahnelerle ilişkin duygusal ve semantik kategorizasyon görevleri kullanılmıştır. Elde edilen sonuçlar, kısıtlı bilgi işlemede duygusal bilginin önceliğine işaret etmektedir. Duygusal ve semantik nitelikli farklı iki bağlam bu sonuç üzerinde herhangi bir etkide bulunmamıştır.

Duygular ve Mekânsal Bellek: Lokasyon Temelli Bulgular

Ahu Gökçe
Kadir Has Üniversitesi

Araştırmalar mekânsal bellek ve dikkat süreçlerinin pozitif ve negatif duygu durumlarından farklı şekilde etkilendiğini göstermiştir (Fredrickson & Branigan, 2005; Li, Li, & Luo, 2006; Li, Chan, Luo, 2010). Bu çalışmada amaç denemeler arası hazırlama paradigması (priming of pop-out; Maljkovic & Nakayama, 1996) kullanılarak çeldirici uyaranlar arasından hedef uyaranın bulunması, mekânsal bellekte temsili ve bu temsilde duyguların etkisini incelemektir.

Denemeler arasında hedef uyaranın uyaran setindeki konumu tekrarlanması ve değiştirilmesinin tepki süresine etkileri (hedef uyaran kolaylaştırıcı etkisi ve çeldirici uyaranın ketlenmesi etkisi) mekânsal bellek süreç ve temsillerini incelemeyi mümkün kılmaktadır. Art arda gelen denemelerde hazırlama (prime) denemesi ile incelenen (probe) deneme sırasıyla kodlama ve geri getirme süreçlerine etki etmektedir. Katılımcılara görev sırasında arka planda duygusal yüklü (pozitif, negatif) ve nötr resimler hazırlama ya da inceleme denemesinde gösterilmiştir. Böylece farklı duyguların hedef uyaran kolaylaştırıcı ve çeldirici uyaranın ketlenmesi etkilerini ne derecede etkilediği, farklı duyguların bu iki etki üstünde farklılaşıp farklılaşmadığı ile duyguların uyarana dair bilginin işlenmesinde kodlama ya da geri getirme süreçlerini farklı şekilde etkileyip etkilemediği irdelenmiştir.

Sonuçlar, genel olarak hazırlama etkisi büyüklüğünün incelenen uyaran denemelerinde hazırlanan uyaran denemelerine göre arttığını ve bu artışın değerlikten bağımsız duygu yüklü resmin kullanıldığı koşulda ortaya çıktığını göstermiştir. Bu bulgu duyguların kodlamadan ziyade geri getirme sürecini etkilediğini göstermektedir. Çeldirici uyaranın ketlenmesi duygulardan ve duygunun hangi aşamada sunulduğundan bağımsız olarak bir değişimlemeye uğramamıştır. Öte yandan, pozitif ve negatif duygular nötr koşula göre benzer büyüklükte kolaylaştırıcı hazırlama etkisine yol açmıştır. Bulgular, duyguların farklı işleme aşamalarında mekânsal bellek süreçlerini farklı şekilde etkilediğini göstermektedir.

2017-2019 Arası Müzik Bilişsel Çalışmalarımız Hakkında Genel Sunum

Esra Mungan, Ece Kaya, Züheyra Tokaç, Pavel Logacev, Sumru Özsoy
Boğaziçi Üniversitesi

1. Çalışma: Ritmik Temsilin İzinde: Ritmik Gruplamada Dil Etkisi? İnsanlar ses uzunluğu (örn. ..-kısa-uzun-kısa-uzun-...), ses şiddeti (...-şiddetli-şiddetsiz- şiddetli-şiddetsiz-...) veya ses perdesi (...-tiz-pes-tiz-pes-...) açısından dönüşümlü ses dizilerini ilk anda nasıl gruplamakta? Örneğin, ses uzunluğu açısından dönüşümlü değişen bir dizide bunu (kısa-uzun) gruplu bir akış olarak mı yoksa (uzun-kısa) gruplu olarak mı duyma eğilimi mevcut? Eğer yaygın olan (kısa-uzun) gruplaması ise, Bolton'ın (1894) araştırmasından yola çıkarak evrensel bir iambik-trokaik kanun öne süren Hayes'in beklentilerine uygun bir bulgu elde etmiş oluruz. Ancak çeşitli çalışmalar bu evrensellik beklentisiyle uyuşmayan bulgular elde edince (e. g., Bhatare ve ark., 2013; Iversen ve ark., 2008; Molnar ve ark., 2016) farklılaşmaların dillerin fonolojik, fonotaktik veya hatta sentaktik özelliklerine bağlı olabileceği tartışılmaya başlanmıştır. Bu tartışmaya eğilmek üzere Türkçe anadilli dinleyicilerimize Iversen ve arkadaşlarının kullandığı uyaranlarla ve onların biraz daha geliştirilmiş versiyonlarıyla iki deney yürüttük. Bulgularımız spontan gruplama davranışında oldukça güçlü dilsel etkilere işaret etmektedir.

2. Çalışma: Ritmik Hazırlanma (Entrainment), Anlamsız Hece Dizileri ve Şiir Ritmi Bu çalışmada Cason ve Schön'ün 2012 ritimden-dile modaliteler arası bir transfer bulduğu çalışmasından yola çıktık. Çalışmamızın amacı, bu modaliteler arası etkileşimi Türkçenin kendine has özelliklerine odaklanarak daha yakından incelemek. Bunun yanı sıra amacımız, Türkçe hece ve Türkçeye uyarlanmış aruz vezinlerinden esinlenen ritmik gruplamalardan yola çıkmaktı. Dolayısıyla önden gelen ritmik dizilerin gruplamaları Cason ve Schön'deki gibi ses perdesi üzerinden değil (pes-tiz veya pes-pes-tiz dizilimleri) ses süreleri temelinde (kısa-uzun veya kısa-uzun-uzun) oluşturuldu. Öndeki ritmik uyaran ile sonraki dilsel uyaran arasındaki temporal ve metrik örtüşüklüklerin 2-hecelilerde değil ama 3-heceli dizilerde kolaylaştırıcı bir etki (priming) yarattığını bulduk. İkinci bir deneyde önden gelen ritmik diziyi dinleyicilerin daha aşına olduğunu tahmin ettiğimiz bir diziyle yürütüp (kısa-uzun veya kısa-kısa-uzun) bulgularımızın buna bağlı olarak ne şekilde farklılaştığına bakacağız. Birinci çalışmamızdakine benzer şekilde burada da dinleyicilerin olası ritmik gruplama tercihlerini inceleyeceğiz. Bunun dışında Türkçenin kendine has dilsel ve şiir temelli vurgu yapısına dair de birkaç çıkarsama yapmaya çalışacağız. Genel olarak Türkçenin bu tarafının henüz yeterince çalışılmadığını gördüğümüzden bu algı deneyleri kurgularıyla dilbilim ve şiir çalışmalarına katkı sunmayı umuyoruz.

Değişim Körlüğü Olgusunun Yüksek ve Düşük Düzey Sahne Algısı Bağlamında İncelenmesi

Belgüzar Nilay Türkan¹, Osman İyilikci², Sonia Amado³

¹ Pamukkale Üniversitesi

² Celal Bayar Üniversitesi

³ Ege Üniversitesi

Bu çalışmada değişim körlüğü olgusu, sahne ile sahnenin temasını meydana getiren nesne ilişkileri bağlamında, izleyicilerin göz hareketleri ile birlikte incelenmiştir. Değişim körlüğü olgusunun sahne-nesne ilişkileri bağlamında ele alındığı önceki çalışmalarda çelişkili bulguların ortaya konduğu görülmektedir. Bu çelişkili bulgular, farklı deneysel koşullar ve sahne-nesne ilişkilerinin etkileşiminden kaynaklanıyor olabilir. Bu noktadan hareketle ilk olarak, farklı paradigmların değişim körlüğü olgusunu nasıl etkilediği sahne ve nesneler arasındaki anlamsal ilişkilere göre incelenmiştir. Böylece ilk deneyde literatürde en sık kullanılan iki paradigma kullanılmıştır: Yanıp sönme ve tek sunum paradigması. İkinci deneyde, anlamsal ilişki ile fizik kurallarına dayalı sentaktik ilişkilerin değişim körlüğü ve göz hareketleri üzerindeki etkisi incelenmiştir. Son deneyde ise sahnenin yüksek düzey özellikleri ve nesnelerin fiziksel dikkat çekiciliği gibi düşük düzey özelliklerinin değişim körlüğü üzerindeki etkileri birlikte incelenmiştir. Çalışmanın ilk iki deneyinde ortak olan bulgu, sahne ile anlamsal olarak uyumsuz olan nesnelere izleyiciler tarafından uzun süre odaklanma yapılmış olmasıdır. Bu bulgu, izleyicilerin uyumsuz nesnelerin yarattığı kavramsal çelişkiyi çözmek ve algısal bir hata yapmadıklarından emin olmak için sahne hakkında daha fazla bilgi toplamaya ihtiyaç duyduklarını göstermektedir. Hedef nesnenin anlamsal uyumluluğu, aynı uyaran seti ve paradigmanın (yanıp sönme paradigması) kullanıldığı üç deneyde, ilk odaklanma ile değişim saptama hızı üzerinde farklı etkiler yaratmıştır. Tüm deneylerde aynı paradigma ve uyaran seti kullanılmış olmasına rağmen, uyumsuz nesnelerde meydana gelen değişimin hatalı tanımlanmış olması ortak olan tek bulgudur. Bu çalışmanın sonunda değişim körlüğü bulguları, yüksek düzey sahne algısı çerçevesinde düşük düzey nesne özellikleri ve dikkat mekanizmaları ile birlikte tartışılmıştır.

Dokunsal Keşiflerle Malzeme Yumuşaklığının Çok Boyutlu Yönlerini Algılamak

Dicle Dövençioğlu¹, Katja Doerschner², Knut Drewing²

¹ Bilkent Üniversitesi

² Justus Liebig University, Giessen, Germany

Yumuşak malzemeleri dokunarak algılamak günlük yaşamda kritik bir yetenektir; elma satın almaktan gömlek seçmeye kadar karar verirken dokunarak bu nesneleri algılarız. Yumuşak malzeme denince akla birçok örnek gelir, ipek veya krem gibi, fakat bu materyaller doğaları gereği büyük ölçüde farklılık gösterirler. Burada çeşitli malzemelerin yumuşaklığının farklı yönlerini algılamak için kullanılan dokunsal keşifleri araştırdık. Dokunsal keşifler denilen el hareketleri nesneleri tanımak için tanımlanmıştır (Klatzky & Lederman, 1987) ancak nesnelerin materyallerini yargılamak için yaptığımız el hareketleri bunlardan çok farklıdır. Öncelikle bir algı deneyinde katılımcılardan (N=30) gerçek hayatta kullanılan malzemelere dokunmalarını ve her malzemeyi Likert ölçeğinde (1-7) yumuşaklık ile ilgili 31 sığata göre değerdendirmelerini istedik. Bu sırada el hareketlerinin videolarını çekip sonrasında bu videolarda olay kodlaması ile el hareketlerindeki örüntüleri analiz ettik. Katılımcıların, şekil değıştirebilirlik (deformasyon), yüzey dokusu, taneciklik (granüller olup olmaması) ve viskozite (akışkanlık) açısından farklı yargıladıkları materyalleri dokunurken de farklı hareketlerle keşfettiklerini gördük. Örneğin, katılımcıların karabiber gibi taneli materyalleri keşfederken çoğunlukla parmak uçlarını kullandıklarını görüyoruz. Öte yandan, kadife gibi tekstil kategorisindeki malzemeler için katılımcılar, çoğu zaman elin bütün iç yüzüyle dokunmaktadır. Daha sonra, yumuşaklığın farklı yönlerini keşfetmeye ilişkin yeni el hareketleri belirledik: 1) basınç uygulama, 2) ovma, 3) okşama, 4) döndürme, 5) karıştırma, 6) çekme, 7) parmakların arasından geçirme (tarama) , 8) vurma. Bu hareketlerdeki sistematik düzenliliklere baktığımızda, bazı örüntüler ortaya çıkıyor: Ovma, kadife ve kürk gibi yumuşak bir yüzeye sahip tekstil malzemeleri için en sık kullanılan harekettir. Basınç uygulama ise sünger, kil ve stres topları gibi deforme olabilen malzemelerde daha sık görülmüştür. Kum ve haşhaş tohumu gibi tanecikli malzemeler için, baskın hareketin malzemeyi parmakların arasından geçirmek olduğu tespit edimştir. Bu ilk sonuçlar, algılanan malzeme yumuşaklığının çok yönlü olduğunu gösterir. Bulgularımız, insanların dokunsal keşiflerini farklı yumuşaklık boyutlarına göre nasıl optimize ettiklerini gösteren bir açıklama sunar ve yeni el hareketleri listesinin malzemeye özgü olduğunu gösterir.

Bedensel Öz-Bilinç

Burak Erdeniz & Ege Tekgün
İzmir Ekonomi Üniversitesi

Yapılan araştırmalar bedensel öz-bilinci, görsel, vestibüler, somatosensoriyel gibi kişinin farklı bedensel duyularından gelen girdilerin beyinde dinamik bir şekilde birleştirilerek işlenmesine bağlı olarak ortaya çıkan bir zihin durumu olarak tanımlar (Blanke, 2012) ve gerek bilişsel psikoloji gerekse sinirbilimleri alanında dünyadaki önemli araştırma laboratuvarları tarafından incelenmesine rağmen öznel yapısı gereği kısıtlı deneysel araştırmaların yapıldığı ve bu yüzden halen güncelliğini koruyan ve birçok yeni araştırma sorusuna açık olan bir alandır. Bu bağlamda bu araştırma alanı uzun süreden beri incelenmesine rağmen, geğtiğimiz son on senede sanal gerçeklik teknolojisi ile yürütölen araştırmalar öz-bilinç araştırmalarında bilimsel bir sıçrayış yaşanmasına neden olmuştur. Bu sunumda, bu bilimsel sıçrayışa neden olan araştırmalar ve farklı duyuşal sistemlerin öz-bilincin oluşmasına olan katkısı özetlenmiş. Bunun haricinde İzmir Ekonomi Üniversitesi Psikoloji laboratuvarından bu konu üzerine yürütölen araştırmalar tartişılacaktır.

Süper Yüz Tanıyıcılar ve Bütünsel Yüz Tanıma

Sonia Amado, Elif Yüvrük, Irmak Su Tütüncü, Aycan Kapucu
Ege Üniversitesi

İnsan bilişinin önemli işlevlerinden biri olan yüz tanıma becerisi; kişilerin sosyal ilişkiler kurabilmeleri, var olan ilişkilerinin düzen ve devamlılığının sağlanabilmesi ve kişilerin güvenlikleri bakımından büyük öneme sahip bir beceridir. Yakın zamanda nörolojik ya da fizyolojik herhangi bir tanı ya da rahatsızlığı olmamasına karşın yüzleri tanıyamayan gelişimsel prosopagnozik bireylerin ve tam tersi yönde mükemmele yakın yüz tanıma performansı gösteren süper yüz tanıyıcı olarak adlandırılan bireylerin gözlenmesi, yabancı yüzlerin tanınmasında çok geniş bireysel farklılıklar olduğunu ortaya koymaktadır. Yüz tanımda gözlenen bireysel farklılıkların yüz işleme stratejisini nasıl etkilediğini göz izleme metodolojisiyle test eden ampirik bir çalışma sunulacaktır. Literatürde süper-tanıyıcıların karşılaştırma grubuna göre yüzleri daha bütünsel bir stratejiyle incelediğine dair kanıtlar olsa da bu stratejinin doğrudan manipüle edildiği ampirik bir çalışmaya rastlanmamıştır. Buradan yola çıkarak, katılımcıların kodlama ve geri getirme aşamasında göz hareketlerinin kaydedildiği bir tanıma belleği görevinde yüzleri ters çevirme paradigması kullanılmıştır. Bütünsel işlemenin bozulduğunu destekler şekilde, yüzler ters çevrildiğinde doğruluk düşmüş, yüz bölgesine yapılan fiksasyonların sayısı artmış ancak süresi kısalmıştır. Yani yüzler ters çevrildiğinde bütünsel stratejiden, parça-odaklı işleme stratejisi benimsenmiştir. Ancak bu etkinin yüz tanımadaki bireysel farklılıklara bağlı olarak değişmemesi, süper-tanıyıcıların olağan dışı yüz tanıma performansının altında yer alan faktörlerin ne olduğunun literatürde hala cevaplanması gereken önemli bir soru olduğunu göstermiştir.

Yüz-İsim Tanımada Üst-Bilişsel Kararların Nöral Temelleri

Metehan Irak, Can Soylu, Gözem Turan, Berna Güler, Elif Güldemir
Bahçeşehir Üniversitesi

Bir yüzü ve bu yüze ait ismi nasıl tanıdığımız, hatırlarken bundan ne kadar emin olduğumuz önemini yitirmeyen araştırma sorularından biridir. Bu tanıma işlemi sırasında beyinde meydana gelen nöral faaliyetler yüzün tanınmış olup olmamasına, yüzdeki duygusal ifadenin varlığına ve türüne, yüz ve ismi eşleştirirken bu iki unsurun uyumuna göre değişkenlik göstermektedir. Buna karşın yüz-isim öğrenme sırasında üst-bilişsel kararların güvenilirliği ve bunların nöral temelleri henüz aydınlatılamamıştır. Farklı üst-bilişsel karar türleri olarak kabul edilen öğrenme kararları (ÖK) ve bilme hissinin (BH) nöral temellerinin farklı olup olmadığı bu çalışmanın esas sorusudur. Çalışmanın iki temel hipotezi bulunmaktadır. İlki, ÖK ve BK'nın farklı elektrofizyolojik (EEG/ERP) yanıtlar ortaya çıkaracağı yönündedir. Çalışmanın ikinci hipotezi ise yüksek ve düşük üst-bilişsel yanıtların farklı ERP bileşenleri ortaya çıkaracağı ve bunların farklı beyin alanlarıyla ilişkili olacağıdır. Bu amaçla yüz-isim tanıma görevi altında katılımcıların (n= 78) ÖK ve BH kararları arasındaki EEG/ERP yanıtları kaydedilmiştir. Uyarım, kayıt, depolama ve analiz işlemleri 32 kanallı EEG-EP sistemi olan NeuroScan kullanılarak gerçekleştirilmiştir. EEG aktivitesi uluslararası 10-20 sistemine göre yerleştirilen 32 elektrot alanından kaydedilmiştir. Literatürle uyumlu olarak yüz uyarımı oksipital (N170) ve parietal (N100) bölgelerden elde edilen erken zirveler ortaya çıkarmıştır. Hipotezimizin aksine ÖK ve BH kararları benzer ERP bileşenleri ortaya çıkarmıştır. ÖK ve BH kararları sırasında parietal-oksipital P200 ve fronto-sentral N200 yanıtları elde edilmiştir. Ek olarak yüksek ve düşük üst-bilişsel kararlar arasındaki genlik değerleri birbirine yakın olmuştur. Bu sonuçlar ÖK ve BH gibi farklı üst-bilişsel süreçlerin benzer nöral temelleri olduğunu; üst-bilişsel kararların yalnızca frontal bölgenin işlevi olmadığını beyne yaygın paralel nöral ağları içine alan geniş bir faaliyet alanıyla ilişkili olduğuna işaret etmiştir.

DRM Paradigmasında Bellek Yanılmaları: Benlik ve Yakın Bireyleri Referans Almanın Rolü

Aylin Özdeş¹, Eda Bağcı¹, Nurdan Ulusoy-Kök¹, Pınar Bürhan-Çavuşoğlu²

¹ Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi

² Süleyman Demirel Üniversitesi

Yaşanmamış olayların hatırlanması ya da yaşanmış olayların gerçeğinden farklı şekilde hatırlanması biçiminde ortaya çıkan bellek yanılmaları uzun yıllardır araştırmacılar tarafından çalışılmaktadır. Bellek yanılmaları bireyler arası (telkine yatkınlık, hayal kurma eğilimi vb.) ve durumsal koşullara (duygusal değer, motivasyon vb.) bağlı olarak azalma ya da artma eğilimi göstermektedir. Son yıllarda yapılan araştırmalar, bireyin bilgileri kodlarken benliğini referans almasının bellek performansı ve yanılmaları üzerinde iki yönlü bir etkisinin bulunduğunu göstermektedir. Benlik referansı hem bilgilerin doğru hatırlanma hem de deneyimlenmeyen anıların deneyimlenmiş gibi hatırlanma olasılığını arttırmaktadır. Ayrıca, bireylerin kendi deneyimledikleri bilgi ve olayları yakın arkadaşları ve ailelerinin deneyimleyerek kendileriyle paylaştıkları olaylarla sıkça karıştırdıkları bilinmektedir. Bu nedenle, bireyin yakın ilişkide bulunduğu bireylerle (aile üyeleri, romantik partneri, arkadaşları vb.) ilişkilendirdiği bilgilerin de bellek performansını benzer biçimde etkileyeceği düşünülmektedir. Ancak, bildiğimiz kadarıyla bu olası etki şu ana değin hiçbir çalışmada incelenmemiştir. Veri toplama aşamasında olan bu araştırmada, benlik ve yakın ilişkide bulunan bireyleri referans almanın bellek yanılmaları üzerindeki etkilerini gözlemlemek amaçlanmıştır. Bu amaca ulaşabilmek için, Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Bilişsel Psikoloji Laboratuvarı'nda, üniversite öğrencilerine Deese-Roediger-McDermott (DRM) paradigmasına göre hazırlanan DRM görevi uygulanmaktadır. Görev, çalışma ve test aşamasından oluşmaktadır. Çalışma aşamasında bulunan kelime listeleri, dört koşuldan oluşacak şekilde gruplandırılmıştır: katılımcının ismi ile eşleştirilen kelime listeleri; katılımcının yakınının ismi ile eşleştirilen kelime listeleri; katılımcının tanımasının düşük ihtimal olduğu varsayılan bir kişi ismi ile eşleştirilen kelime listeleri ve herhangi bir eşleştirme olmayan kelime listeleri. Çalışmada, benlikle eşleştirilmiş kelimelerle bağlantılı olan ancak kişinin deneyimlemediği kelimeleri yabancı bir kişi ile eşleştirilmiş ya da herhangi bir durumla eşleştirilmemiş kelimelere oranla, daha başarılı bir şekilde hatırlaması aynı zamanda yanlış hatırlama oranının daha yüksek olması beklenmektedir. Öte yandan benlikle ve yakından tanınan bir kişi ile eşleştirilen kelimelerin doğru ve yanlış hatırlamada farklılaşmaması beklenmektedir. Elde edilecek bulgular, benlik ve benlikle yakın ilişkide olunan diğer bireylerle ilişkili bilgilerin bellek performansı üzerindeki etkisini anlamak açısından önem taşımaktadır.

Bellekte Çarpıtma: Sahte Anılar ve İnanılmayan Anılarda Telkinin Etkisi

Reyyan Bilge¹, Donna Gift Cabalo¹, Francesco Iani², Giuliana Mazzoni³

¹ İstanbul Şehir Üniversitesi

² Turin University

³ University of Hull

Literatürde çeşitli paradigmalara araştırılan sahte anılar (Loftus ve Pickrell, 1995; Mazzoni, Loftus ve Kirsch, 2001), bu çalışmada dijital manipülasyon yoluyla incelendi. Daha önce başarıyla uygulanan bir sahte anı yükleme metodu (Nash, Wade ve Lindsay, 2009) kullanılarak, olayların gerçekleşmediğinin bilinmesi durumunda (inanılmayan anılar; Mazzoni, Scoboria ve Harvey, 2010) sahte anının kalıcılığı irdelendi. İstanbul Şehir Üniversitesi'nde okuyan 61 öğrenci 4 oturumdan oluşan deneye katıldı. İlk oturumda, katılımcılar araştırmacının bir nesneyle yaptığı hareketleri (örn., kalemle yazmak, vb.) taklit ettiler. İkinci oturumda, gördükleri (asıl) ve görmedikleri (kritik) nesnelerin birleştirilmesinden oluşan bir video klibi seyrettiler, sonrasında ise bellek dereceleme ve tanıma testine tabi tutuldular. Üçüncü oturumda, katılımcılara bazı nesneleri görmedikleri bilgisi açıkça verilerek, ilk oturumda hangi nesneleri görüp hangilerini görmedikleri hatırlatıldı. Dördüncü ve son oturumda da, yine ikinci oturumda yapılan bellek ölçümleri uygulandı. Maruz kaldıkları (asıl) ve kalmadıkları (kritik) nesnelere verdikleri tepki süresi ve doğruluk oranı ile hatırlama ve inanma derecelendirmeleri ölçüldü. Araştırmamız, katılımcıların kritik nesneleri gördüklerini yanlışlıkla hatırlayarak, dijital manipülasyonla, kendi hayatlarına dair sahte anı oluşturabildiklerini gösterdi. Sahici nesnelerin kritik nesnelerden daha hızlı reddedilmesi (correct rejection) ise sahte anıların kalıcılığını işaret etmiştir. Sahte anı oluşumundaki telkin yönteminin, inanılmayan anılara etkisi ileriki çalışmalar için önem taşımaktadır.

Türkçe Kelimelerin Sahte Anı Üretme Oranlarının Deese-Roediger-McDermott (DRM) Paradigmasında İncelenmesi

Meliscan Akdoğan, Ümit Akırmak, İdil Gürsoy
İstanbul Bilgi Üniversitesi

İnsanlar genellikle olayları doğru hatırlarlar, fakat kimi zaman ve belli koşullar altında küçük veya büyük ölçekli bellek hataları yapabilirler (Brainerd ve Reyna, 2005). Doğru olmayan ya da çarpıtılmış olarak hatırlanan olaylar sahte anı olarak nitelendirilir. Deese-Roediger-McDermott Paradigması (DRM; Deese, Roediger ve McDermott, 1995) sahte anıları anlamak için araştırmalarda sıkça kullanılmaktadır. DRM paradigmasında ortaya çıkan sahte anılar, yani tuzak kelimelerin yanlışlıkla hatırlanması, büyük oranda çağrışımsal etkinleştirmeye (activation) bağlıdır (Brainerd ve Reyna, 2005). Bir listedeki kelimeleri çalışmak ilişkili diğer kelimeleri, özellikle listedeki kelimelerin tümünün bağlı olduğu tuzak kelimesini, örtük olarak aktif hale getirir ve bu etkinleştirme tuzak kelimelerin sahte anı olarak üretilmesine sebep olur (McEvoy ve ark., 1999). Fakat, Türkçe kelimelerin sahte anı oranlarını inceleyen ve diğer çalışmalara kaynak olabilecek bir araştırmanın alanyazında eksikliği görülmektedir. Mevcut araştırmanın amacı, Türkçe kelimelerin çağrışım bağlantılarından faydalanarak kelimelerin sahte anı üretme oranlarını incelemektir. Bunun yanı sıra, iki ayrı çalışmada farklı deneysel manipülasyonlar ile kelimelerin liste içindeki sıralamasının, bağlam değişikliğinin ve kelime üretiminin doğru ve yanlış hatırlamaya etkisi araştırılmıştır. Birinci çalışmanın sonuçları hatırlama ve tanıma testlerinde sahte anı üretme etkisinin mevcut olduğunu ve tuzak kelimeler arasında sahte anı oranlarına dair farklılıklar bulunduğunu göstermiştir. Öte yandan liste içerisinde kelimelerin dizilişleri ve bağlam değişikliği ise katılımcıların yanlış hatırlamasına etki etmemiştir. Elde ettiğimiz sonuçlar tuzak kelimelerin seçiminin önemine ve sahte anılara doğrudan etkisine işaret etmektedir. Üretimin sahte anılar üzerindeki etkisini inceleyen ikinci çalışma kelimeleri üretmenin doğru hatırlama oranını arttırdığı fakat sahte anı oranını etkilemediğini bulmuştur. Ayrıca, katılımcıların tepki hızları karşılaştırıldığında, kelimeleri üreten katılımcıların tanıma testinde daha hızlı cevap verdiği görülmüştür. Tanıma etkisindeki bu hızlanma etkisi literatürde ilk kez elde edilmiştir ve beynin üretim yönergesiyle uyumlu olarak bilgileri farklı işlemeyle açıklanabilir (Rosner, Elman ve Shimamura, 2012). Elde edilen bulgular önceki çalışmalar ile uyumludur ve DRM paradigmasının Türkçe kelimeler ve çağrışım bilgileri kullanılarak sahte anıları araştırmada güvenilir bir şekilde kullanılabileceğini göstermektedir.

Otobiyografik Bellekte Jest Kullanımı

Çağla Aydın¹, Tilbe Göksun², Zeynep Aslan²

¹ Sabancı Üniversitesi

² Koç Üniversitesi

Amaç

Zihinsel temsillerde jestlerin rolü alan yazında sıklıkla tartışılmıştır fakat epizodik (öyküsel) bellekteki yeri hakkında araştırma yok denecek kadar azdır. Bu çalışmada, konuşma eşlikçisi-jest kullanımı ile otobiyografik olayları düşünme arasındaki ilişki araştırılmıştır.

Yöntem

Deneysel yöntem kullanılan çalışmada katılımcılardan (N=41) üç ayrı tip olay; (1) geçmiş otobiyografik olay, (2) gelecek otobiyografik olay ve (3) otobiyografik olmayan bir tipik olay, anlatmaları istenmiştir. Tipik olay anlatımı ertesinde iki otobiyografik olay seçkisiz sıra ile anlatılmıştır. Katılımcıların anlatıları video ile kaydedilmiş, olay hikayelerin transkripsiyonu yapılmıştır. Ayrıca anlatılar jest kullanım sıklığı ve jest tipi açısından incelenmiştir. Jest tipleri iki kategoriye ayrılmıştır: ikonik (anlam içeren ve olay, hareket temsil eden jestler; “top” ismini göstermek için iki elini birleştirerek yuvarlak yapması gibi) ve ritim jestleri (anlam içermeyen elin konuşmaya eşlik eder şekilde ritimli hareketi). Katılımcıların hikayelerinde kaç kelime kullandıkları sayılmış, toplam jest sayısı buna bölünerek jest kullanım sıklığı elde edilmiştir. Benzer şekilde farklı jest türleri kullanımı da toplam jest kullanımına bölünerek hesaplanmıştır.

Bulgular ve Tartışma

Buna göre; otobiyografik olayların ve tipik olayların aktarımı esnasında, jest üretim oranı ve jest tipleri arasında fark görülmemektedir. Katılımcıların, daha yüksek oranda epizodik detay içeren geçmiş olayları anlatırken daha yüksek oranda jest ürettikleri görülmüştür. Gelecek olayların aktarımı esnasında bu tür bir örüntü izlenmemiştir. Bulgular, jestlerin zihinsel temsillerdeki yerini konu alan kuramsal çerçeveler ve epizodik olay inşası alan yazını kapsamında tartışılacaktır.

Aralıklı ve Blok Çalışmanın Kategori Öğrenme Üzerindeki Etkilerinin Sözel ve Görsel Materyallerle Karşılaştırılması

Elif Cemre Solmaz & Miri Besken
Bilkent Üniversitesi

Literatürde yapılan araştırmaların çoğu aralıklı çalışma (interleaved learning) stratejisinin blok çalışma (blocked learning) stratejisine göre daha iyi kategori öğrenme performansı sağladığını gösterse de, çalışma stratejilerinin materyallerin sözel veya görsel olmasına bağlı olarak farklı bulgularla da karşılaşmaktadır. Bu çalışma aralıklı ve blok öğrenme stratejilerinin sözel ve görsel öğrenmeyi nasıl etkilediğini sistematik olarak karşılaştırmıştır. Katılımcılara üç ayrı öğrenme koşulunda farklı kategorilerden örnekler sunulup, katılımcıların kategori öğrenme performansları açık ve örtük olarak test edilmiştir. Blok öğrenme koşulunda katılımcılara her denemede aynı kategorinin dört örneği sunulmuş, ve her kategori blok olarak arka arkaya gösterilmiştir. Aralıklı öğrenme koşulunda katılımcılara her denemede dört farklı kategoriden örnek sunulup, denemeler arasında kategoriler karışık sırada gösterilmiştir. Kısmi-karışık öğrenme koşulunda ise katılımcılara her denemede aynı kategorinin dört örneğini gösterilmiş, ama kategoriler denemeler arasında karışık olarak sıralanmıştır. Deney 1 materyal olarak kelime, Deney 2 ise resim kullanmıştır. Bulgular her iki deney için de, kısmi-karışık öğrenme koşulunun diğer koşullara göre en iyi kategori öğrenme performansını sağladığını göstermiştir. Kategori öğrenimi için hem kategori içi benzerliklerin hem de kategoriler arası farklılıkların ortaya konulması gerekmektedir. Bulgular kısmi-karışık öğrenme koşulunun bunu en optimal şekilde sağlayan koşul olduğuna işaret etmektedir.

Bağlanma ve İstemli Unutma İlişkisi: Bağlanma Biçiminin ve Bağlanma Figürlerinin Zihinsel Temsillerinin Otobiyografik Anılarda Yönlendirilmiş Unutma Üzerindeki Etkilerinin Araştırılması

Görkem Göven & Tuğba Uzer
TED Üniversitesi

Bu çalışmada bağlanma stilinin ve bağlanma figürünün zihinsel imgelemenin olumlu ve olumsuz otobiyografik anıları bastırma üzerindeki etkisi araştırılmaktadır. Öncelikle, katılımcılar bağlanma stillerine göre güvenli ve güvensiz bağlanmışlar olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Sonrasında katılımcılar laboratuvara davet edilerek seçkisiz atandıkları deneysel koşula göre zihinsel imgeleme yönergeleri aracılığıyla katılımcılardan bağlanma figürlerini, arkadaşlarını ya da bir tanıdıklarını hayal etmeleri istenmiştir. Zihinsel imgelemenin hemen ardından, otobiyografik anıların bastırılmasını ölçmek için yönlendirilmiş unutma paradigması uygulanmıştır. Zihinsel imgelemenin otobiyografik anıların bastırılması üzerinde bir etkisi bulunamamıştır. Ancak, sonuçlar bağlanma stiline göre farklılık göstermektedir. Güvensiz bağlanmış katılımcılar olumlu anılarını bastırabilirken güvensiz bağlananlar bastıramamaktadır. Ayrıca bağlanma stilleri ne olursa olsun, tüm katılımcılar olumsuz anılarını bastıramamaktadır. Sonuçların bağlanmanın duygu düzenleme işlevi literatürüne olumlu anıları hatırlama konusunda katkıda bulunduğu düşünülmekle birlikte, sınırlılıklar ve gelecek çalışmalara yönelik öneriler tartışılmıştır.

Adolesanlarda Kısmi Uyku Yoksunluğunun Prefrontal Bilişsel İşlevler Üzerine Etkileri

Nurcihan Kiriş
İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

Genç yetişkinlerde ve adolesanlarda kısıtlanmış uyku yaygındır. Uyku yoksunluğunun bilişsel performans üzerine etkisini inceleyen az sayıda objektif çalışmanın sonuçları netlik kazanmamıştır. Özellikle uyku kaybının yönetici işlevler, çalışma belleği, dikkat gibi frontal beyin alanlarına yönelik bilişsel işlevler üzerine etkisi iyi bilinmemektedir. Bu çalışmanın amacı adolesanlarda kısmi uyku yoksunluğunun frontal lobun işlevlerini değerlendiren çalışma belleği, stratejik düşünme, basit dikkat, sürekli dikkat, yönetici işlevler ve bilişsel esneklikten oluşan bilişsel görevler üzerindeki etkisini deneysel olarak araştırmaktır. Araştırmaya katılacak gönüllü denekler Çukurova Üniversitesi öğrencilerinden oluşturulmuştur. Deney grubunu; araştırmaya dahil edilme kriterlerine sahip 18-19 yaş arasında 8'i erkek, 10'u kız olmak üzere toplamda 18 denek oluşturmuştur. Denekler ardarda dört gece uyku kısıtlaması (6-6,5 saat) ve dört gece uyku uzatma koşuluna dengelenmiş sırada alınarak aktigrafla izlenmiştir. Koşullar arasında 1-3 haftalık arınma periyodu olmuştur. Her bir uyku periyodunun ardından aynı sabah saatinde bilişsel performans, doğruluk oranı ve reaksiyon zamanı sonuçlarını içeren frontal lob işlevlerine duyarlı bilişsel görevlerden oluşan komputere nöropsikolojik test bataryası uygulanmıştır. Bilişsel görevlerden yalnızca görsel uzamsal çalışma belleği performansı kısıtlanmış uyku koşulunda uzatılmış uyku koşuluna göre istatistiksel olarak daha düşük bulunmuştur. Buna karşın, basit dikkat, sürekli dikkat, yönetici işlevler ve bilişsel esnekliği değerlendiren bilişsel görevlerin performansında kısıtlanmış ve uzatılmış uyku koşulları arasında anlamlı farklılık bulunamamıştır. Adolesanlarda özellikle görsel uzamsal çalışma belleği ve stratejik düşünme becerilerinin uyku yoksunluğundan etkilenmeye yatkın olabileceği düşünülmektedir. Diğer taraftan, adolesanların ideal uyku koşullarında ise özellikle görsel bilginin kısa süreli saklanması, saklanan bilginin üzerinde işlem yapılmasını ve stratejik düşünmeyi gerektiren koşullarda optimal düzeyde başarılı olabilecekleri görülmektedir. Bu araştırmanın bulguları sıklıkla kısmi uyku yoksunluğu yaşayan adolesanların, akademik sosyal ve duygusal girdileri işlemeleri üzerinde olası olumsuz işlevsel etkilerle de ilişkilendirilebilir.

*Bu çalışma Çukurova Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir.

Görsel Hareket: Fonksiyonel Beyine Açılan Bir Pencere

Hulusi Kafalıgönül

Aysel Sabuncu Beyin Araştırmaları Merkezi, Ulusal Manyetik Rezonans Araştırma Merkezi (UMRAM), Disiplinlerarası Nörobilim Programı, Bilkent Üniversitesi

Görsel hareket algısı dinamik bir dünya ile etkileşim için hayati bir öneme sahiptir. Bu nedenle, görmenin en çok araştırılmış boyutlarından birisi olmuştur. Araştırmalar Dorsal işlemsel yolu içerisinde farklı hiyerarşik seviyede hareket sistemlerinin varlığına işaret etmektedir. Her bir hareket sistemini seçici ve ayrı bir şekilde aktive eden hareketli uyaranlar geliştirilmiş olup yaygın bir şekilde kullanılmaktadır (Burr ve Thompson, 2011; Kolers, 1972; Nakayama, 1985). Bu sunumda, görsel hareket araştırmaları tarafından oluşturulmuş temel altyapı ve çalışma çerçevesinin, beyindeki genel işlemsel ve fonksiyonel yapıları ortaya çıkarmada ne derece faydalı olduğu tartışılacaktır. Bu bağlamda, araştırma grubumuz tarafından yakın zamanda gerçekleştirilen iki çalışma örnek olarak verilecektir. İlk örnek, hareket algısı bağlamında işitsel-görsel etkileşimler üzerinedir (Kaya ve Kafalıgönül, 2019). Farklı işlemsel hiyerarşilerde çoklu-duyusal etkileşim ve entegrasyonun nasıl gerçekleştiği hakkında doyurucu ve önemli bilgilerin görsel harekete dayalı çalışma çerçevesi kullanılarak nasıl ortaya çıkarılabileceği gösterilecektir. Ayrıca, farklı uyaranlara dayalı altyapının yaşlanma sürecinde farklı hiyerarşideki algısal ve bilişsel değişimleri ve bu değişimlerin temelindeki mekanizmaları anlamak için önemli bir çalışma çerçevesi sunduğu gün geçtikçe daha çok farkına varılmaktadır (Adams ve Kafalıgönül, 2018; Billino ve Pilz, 2019). İkinci örnek, Zebra Balığı yaşlanma modeli üzerinde gerçekleştirdiğimiz çalışmalar üzerine olacaktır. Bu bağlamda, yabani-tip ve yaşlanmanın geciktirildiği düşünülen *ache* (sb55+/-) mutantları üzerinde gerçekleştirilen davranışsal/algısal ve sinaptik/moleküler ölçümler kapsamlı bir şekilde ve genel bir bakış açısıyla sunulacaktır.

Meyve Sineği Drosophila Melanogaster'da Dikkatin Duyular Arasında Yönlendirilmesi

Münire Özlem Çevik
TOBB ETÜ

Meyve sineği Drosophila melanogaster, tanımlı gen ve/veya nöronların aktivitesinin hedefli olarak değişimlenmesi açısından çok avantajlı bir deneysel hayvan modelidir. İnsanlarda hastalığa sebep olan genlerin %75'i meyve sineği genomunda da vardır. Bu çalışmanın amacı, sineklerin dikkat ve dikkat bozukluklarının deneysel modeli olarak kullanılıp kullanılmayacağını araştırmaktır. Sineklerin çarpmak üzere yaklaşan bir görsel uyarıcıya tepki vermek ile beslenmek arasında tercih yaptıkları bir davranış testi geliştirilmiş, ve bu test kullanılarak dopamin tip 1 reseptörünün dikkatin duyular arasında yönlendirilmesine nasıl aracılık ettiği araştırılmıştır. Multi-modal duyuşal çağrışım ve duyu-motor alanlarındaki dopaminerjik modülasyonun ayrışan davranış fenotiplerine sebep olduğu gözlenmiştir. Sonuçlar bireyler arası farklılıkların, davranış esnekliğinin ve dikkatin evrimi ile ilişkilendirilerek tartışılacaktır.

Duygusal Yaşlanma ve Tanıma Belleğinde Kategorik Duygu Etkileri

Merve Boğa, Burcu Günay, Aycan Kapucu
Ege Üniversitesi

60 yaş üstü yetişkinlerde duygusal uyaranların bellek üzerindeki etkileri genel olarak değerlik (valence) yaklaşımı temelinde ve sosyo-duygusal seçicilik kuramı kapsamında incelenmektedir; bu çerçevede yaşlanma kaynaklı pozitiflik etkisine vurgu yapılmaktadır. Ancak tikslenme ve korku gibi aynı negatif değeriğe sahip farklı kategorik duyguların yaş alma süreci ile birlikte bellek üzerindeki etkilerinin yeterince incelenmediği görülmüştür. Genç yetişkinler ile yapılan çalışmalar tikslenme uyaranlarının, kirlilik temsili nedeniyle, korku uyaranlarına kıyasla unutulmaya daha dirençli olduğunu ve daha iyi hatırlandığını göstermektedir. Mevcut çalışmanın amacı bu etkinin yaşlı yetişkinler için genellenebilir olup olmadığını araştırmaktır. Yaşlanan bireylerin gençlere kıyasla daha az tikslenme; ancak özellikle de fiziksel sağlığın kaybı temalı uyaranlar söz konusu olduğunda daha fazla korku deneyimledikleri göz önüne alındığında yaşlandıkça vücuda karşı tehdit içeren uyaranların öncelikli hale geldiği görülmektedir. Bu nedenle mevcut çalışmada, yaşlanma ile birlikte değişen motivasyonun bir sonucu olarak, yaşlanan yetişkinlerin gençlere kıyasla korku içerikli uyaranları tikslenme uyaranlarına göre daha iyi hatırlayacağı öngörülmüştür. 43 genç (yaş $X=21$) ve 35 yaşlı yetişkine (yaş $X=69$) ilk olarak mutluluk, tikslenme, korku ve nötr içerikli fotoğraflar çizgi ayırt etme görevi ile birlikte sunulmuştur. 45 dk. aradan sonra yapılan tanıma belleği testinde, ilk aşamada gösterilen eski fotoğraflar, her bir duygu kategorisinden daha önce görmedikleri yeni fotoğraflar ile birlikte sunulmuş ve katılımcılardan her bir fotoğraf için eski/yeni güven değerlendirmesi alınmıştır. Sonuçlara göre, genç katılımcıların tikslenme uyaranlarını korku içerikli olanlara kıyasla daha iyi tanıdıkları ve bu sonucun tepki yanlılığından kaynaklanmadığı görülmüştür. Yaşlanan katılımcılar ise tikslenme uyaranlarına karşı liberal bir yanlılık göstermiş, ancak tikslenme uyaranlarını diğer duygulara kıyasla daha iyi tanımamışlardır. Bu bulgular yaşlandıkça tikslenmenin bellekteki etkisinin azalabileceğini ve duygu-bellek etkileşimini kategorik duygular çerçevesinde incelemenin önemini göstermektedir.

Engellerden Kaçınma ve Yön Değiştirmenin Kontrolüne Dinamik Sistemler Yaklaşımı

Didem Kadıhasanoğlu
TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi

İnsanlar ve hayvanlar, karmaşık çevrelerde engellerden kaçınma, hedeflere yönelme ve amaçları doğrultusunda bu çevreler içerisinde belirli rotaları seçme gibi davranışları başarı ile gerçekleştirirler. Aynı zamanda, insanların ve hayvanların ürettikleri bu davranış örüntüleri kararlı (stable) ve uyumlayıcıdır (adaptive). Bu çalışmanın amacı, engellerden kaçınma, hedefe yönelme, ve rota seçme davranışlarını altında yatan bilgi işleme süreçlerini incelemektir. Çalışma kapsamında geliştirilecek olan davranış modellerinde, engellerden kaçınma ve hedefe yönelme davranışı simüle edilecektir. İçerisinde biri engel, biri hedef olmak üzere iki ayrı nesnenin bulunduğu iki boyutlu sanal bir çevre içerisine sanal bir hareket birimi (simulated agent) yerleştirilecektir. Hareket biriminin davranışı, üç katmanlı sürekli zamanlı özyineli sinir ağı (continuous time recurrent neural network) tarafından kontrol edilecektir. Yapay sinir ağının ilk katmanı optik akış sensörlerinden oluşan duyuşal nöron katmanıdır. Duyuşal nöronların çıktıları ileri bilgi işleme için ara nöron katmanına gönderilmektedir. Ara nöronların çıktıları ise hareket biriminin yönünü belirleyen iki adet motor nörondan oluşan bir motor nöron katmanına gönderilmektedir. Yapay sinir ağının tüm parametreleri genetik algoritmalar kullanılarak belirlenecektir. Engellerden kaçınma ve hedefe yönelme davranışlarını başarı ile gerçekleştirilen modeller seçilerek hedefe yönelme ve engellerden kaçınma davranışlarının altında yatan bilgi işleme süreçlerinin dinamikleri, dinamik sistemler kuramı bağlamında analiz edilecektir.

Psikolojide Deney Programlamaya İlişkin Çalışmaların Dünü, Bugünü ve Yarını

Osman İyilikci
Manisa Celal Bayar Üniversitesi

Bilgisayar temelli deneylerin programlanmasına ilişkin olarak yayınlanan çalışmalar, psikolojide kullanılan nicel yöntemlere ait literatürün önemli bir parçasını oluşturmaktadır. Bu yayınlar, belirli bir davranışsal görevin yürütülmesini sağlamak için geliştirilen yazılımın özelliklerine ait bilgileri içerebileceği gibi (Letosa-Porta, Ferrer-García ve Gutiérrez-Maldonado, 2005; Maclin ve Maclin, 2005; Maclin, Meissner ve Zimmerman, 2005), farklı görevleri programlayabilmek için geliştirilen deney tasarım platformların tanıtımını da içerebilmektedir (Haxby, Parasuraman, Lalonde ve Abboud, 1993; Mathôt, Schreij ve Theeuwes, 2012). Deney programlama sürecinde sık karşılaşılan sorunların çözümüne yönelik önerilerin sunumu (Jansen ve Watter, 2008), genel amaçlı programlama dillerinin psikoloji deneylerinin tasarımında nasıl kullanılacağı (Dlhopolsky, 1988; Stevens, Lammertyn, Verbruggen ve Vandierendonck, 2006; Warner ve Martin, 1999) ve bilgisayarlarda zamanlama doğruluğunun sağlanmasına yönelik tekniklerin ele alınması (De Clercq, Crombez, Buysse ve Roeyers, 2003; Myers, 1999) gibi başlıklara da deney programlamaya ilişkin yayınlarda sık olarak değinilmektedir. Gerçekleştirilecek olan konuşma sırasında bu bahsedilen başlıklar çerçevesinde yayınlanan çalışmalardan örnekler verilecek ve bu tür çalışmalar için bir sınıflandırma önerilecektir. Konuşmada ayrıca, deney programlamayla ilgili gerçekleştirilen yayınların değindiği konuların zaman içerisinde nasıl bir değişim geçirdiği ve bugünkü eğilimin ne olduğu tartışılacak, deney programlamayla ilgili en çok hangi dergilerde çalışma yayınladığı ele alınacak, Türkiye’de bu konuda tematik bir dergi yayınlama çalışması yapılıp yapılamayacağı üzerinde durulacaktır. Son olarak konuşmada, psikolojide deney programlama konusunda bizim yayınladığımız ve yürütmekte olduğumuz çalışmalardan örnekler verilecektir.

Poster Bildirileri

1 Kaynağın Sunumunun ve Test Formatının Kaynak ve Tanıma Belleği Üzerindeki Etkisi

Hilal Tanyaş & Mine Mısırlısoy
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

2 Mutluluk ve Üzüntü Algımızı Değiştirir mi? Dokunsal Algıda Duyguların Yerel ve Küresel Süreçler Üzerindeki Etkileri

Müge Cavdan¹, Lale Can², Aycan Kapucu³, Katja Doerschner^{1,4}, Knut Drewing¹

¹ Justus Liebig Üniversitesi Giessen ² Yaşar Üniversitesi ³ Ege Üniversitesi ⁴ Bilkent Üniversitesi

3 Tavsiye Verme Davranışının Ödüllendirici Doğası ve Lider Olma Kaygısı

Eda Kurtoglu, Terry Eskenazi, Zeynep Aycan
Koç Üniversitesi

4 Korku ve Kaygı Devrelerinin Bazal Önbeyin GABAergic Nöromodülasyonu

Tuğçe Tuna & Güneş Ünal
Boğaziçi Üniversitesi

5 Algısal Yük ve Seyreltme Karşılaştırması: Önbilginin Rolü

Özlem Ertan-Kaya, Göksu Akşam, Eda Nur Aydın, Zeynel Baran
Hacettepe Üniversitesi

6 Duygusal Yüz İfadelerinin Menstrüel Döngünün Farklı Evrelerindeki Değişim Saptama Performansına Etkisi

Özlem Ertan-Kaya, Dilara Doğan, Şengül Erdoğan, Hasan Gündüz, Nazife Nur Ayrancı, Bayram Ali Şahin, Zeynel Baran
Hacettepe Üniversitesi

7 Uzamsal Belirsizlik Bağlam Düzeyi Uyumluluk Oranı Etkisi için Gerekli midir?

Özge Bozkur¹, Mine Mısırlısoy¹, Nart Bedin Atalay²

¹ Orta Doğu Teknik Üniversitesi ² TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi

8 Benimle Kaybeden Robotlar Daha Akıllı: Etkileşim Bağlamı ve Sonuçlarının Zihin Algısına Etkileri

Deniz Lefkeli, Yağmur Özbay, Terry T. Eskenazi, Zeynep Gürhan-Canlı
Koç Üniversitesi

9 İnsanların Kendi Yüz Tanıma Becerilerine İlişkin İlgörüleri ile Gerçek Yüz Tanıma Performansları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ayşegül Aydınlık, Senem Ören, Aycan Kapucu, Sonia Amado
Ege Üniversitesi

10 Belleğe Uyuma Davranışının Üst-bilişsel Süreçler ve Kişisel Özellikler ile İlişkilerinin Araştırılması

Dicle Çapan, Terry Eskenazi, Sami Gülgöz
Koç Üniversitesi

11 Bellek Yanılsaması mı, Bellek Yanlılığı mı? Duygu ve Çalışma Belleği Kapasitesinin DRM Paradigmasına Etkisi

Elif Yüvrük, Aycan Kapucu, Haki Turan
Ege Üniversitesi

12 Türkçe ve İngilizce Konuşan İki Dillilerde Zamansal Jestlerin Kullanımı Üzerine Bir Keşfedici Araştırma

Yiğitcan Emir Akbuğa & Tilbe Gökşun
Koç Üniversitesi

13 Term ve Preterm Bebeklerde Eylem ve Sayı Temsilinin Dil ve Motor Becerileriyle İlişkisi

Erim Kızıldere¹, Aslı Aktan Erciyes², Mert Kobaş¹, Ece Demir-Lira³, Işıl Doğan¹, Tilbe Göksun¹

¹ Koç Üniversitesi ² Kadir Has Üniversitesi ³ The University of Iowa

14 Obsesif Kompulsif Bozuklukta Kodlama, Bellek Yanlılığı ve Üst-Bilişsel Süreçlerin İncelenmesi

Ozan Abaş, Sena Yüksel, Sevcan Aktaş, Can Soylu, Burcu Sarıcı, Volkan Topcuoğlu, Metehan Irak

Bahçeşehir Üniversitesi

15 Yaşlanma, İşler Bellek ve Zihinsel İmgeleme: Farklı yaş gruplarında jest kullanımını anlamak

Burcu Arslan, Buse Nur Caba, Tilbe Göksun

Koç Üniversitesi

16 Tepki Yanlılığının Temel Oran ile Değişimlenmesinin Etkililiğinde Geribildirim ve Ön Bilginin Roller

C. Deniz Pala & Aslı Kılıç

Orta Doğu Teknik Üniversitesi

17 Yaşlanmada Karar Verme Süreçleri: Hesaplamalı ve Nörobiyolojik Yaklaşımlar

Ezgi Gür¹, Yalçın Akın Duyan¹, Esin Türkakın¹, Sertan Arkan², Ayşe Karson², Fuat Balcı¹

¹ Koç Üniversitesi ² Kocaeli Üniversitesi

18 Obstrüktif Uyku Apne Sendromu Hastalarında Seçici Dikkat sürecinin Değişimi

Farhad Nassehi, Galip Özdemir, Nart Bedin Atalay, Osman Eroğul

TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi

19 Stroop Etkisinin Tepki İzleme Yöntemiyle İncelenmesi: Cevap Türünün Etkisi

Merve İleri¹, Mine Mısırlısoy¹, Nart Bedin Atalay²

¹ Orta Doğu Teknik Üniversitesi ² TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi

20 Yetişkin Bağlanması, Fizyolojik Stres ve Depresyon İlişkisini Etkileyen Genetik ve Psikososyal Faktörler

Alev Ecevitoğlu & Elif Aysimi Duman

Boğaziçi Üniversitesi

21 Duygu Uyandıran Film Parçaları: Türkiye Örneğinde Standart Bir Uyaran Seti Geliştirme Çalışması

Elvan Arıkan İyilikci¹, Elif Yüvrük¹, Merve Boğa¹, Yıldız Özkılıç², Osman İyilikci³, Sonia Amado¹

¹ Ege Üniversitesi ² Uludağ Üniversitesi ³ Celal Bayar Üniversitesi

22 Madde Özelliklerinin İpuçlu Hatırlamaya Etkisi

Hatice Dedetaş¹, Ezgi Melisa Yüksel², Aslı Kılıç¹

¹ Orta Doğu Teknik Üniversitesi ² Bilkent Üniversitesi

23 Dağılım grafiklerini özetleme: Uç değere sahip noktaların en iyi uyum doğrusu üzerindeki etkisi

Emre Oral & Ayşecan Boduroğlu

Boğaziçi Üniversitesi

24 Uç Değer Taşıyan Nesnelerin Ayırıklığının Görsel Çözünürlüğe Etkisi

Burcu Avcı & Ayşecan Boduroğlu

Boğaziçi Üniversitesi

25 Anne Davranışlarının Anne-Bebek Ortak Dikkat Süreçleri ve Dil Gelişimi Üzerindeki Rolü

Sümeyye Koşkulu¹, Berna A. Uzundağ², Bilhan Özdemirhan¹, İrem Türkmen¹, Aylin C. Kuntay¹

¹ Koç Üniversitesi ² Kadir Has Üniversitesi

26 Değişim ve Devamlılığa Dair Anılar: Üniversite Deneyiminin Etkisi

Müge Özvarol & Ali İ. Tekcan

Boğaziçi Üniversitesi

27 Beklentinin algısal eşikler üzerindeki davranışsal etkisi ve hesaplamalı mekanizmaların çözümlenmesi

Buse M. Ürgen & Huseyin Boyaci

Bilkent Üniversitesi

28 Düşük ve Yüksek Kalorili Yiyecek Uyarılarının Çalışma Belleği Performansına Etkisi

Emre Gürbüz & Ahu Gökçe

Kadir Has Üniversitesi

29 Sanal Gerçeklikte Bedensel Öz-bilinç

Ege Tekgün & Burak Erdeniz

İzmir Ekonomi Üniversitesi

30 Delüzyon benzeri deneyimlerin bilişsel süreçlere etkisi

Osman Görkem Çetin, Gizem Merve Tüzel, Özge Yeroğlu

Bahçeşehir Üniversitesi

31 Korku ve Kaygı Devrelerinin Bazal Önbeyin GABAerjik Nöromodülasyonu

Tuğçe Tuna & Güneş Ünal

Boğaziçi Üniversitesi

32 Türkçe Genel Kültür Soruları Norm Çalışması

Berna Güler, Gözlem Turan, Can Soylu, Bahar Gaser, Metehan Irak

Bahçeşehir Üniversitesi

33 Geçmiş ve Geleceğe dair Otobiyografik Bellek Süreçleri

Kevser Kırbaşoğlu¹ & Berivan Ece²

¹İstanbul Şehir Üniversitesi, ²Koç Üniversitesi

34 Duygusal Kelimelerin Hatırlanmasında Anlamsal İlişkisel ve Liste Türü Etkisi

Sinem Söylemez¹, Berk Yaşuk², Aycan Kapucu²

¹Celal Bayar Üniversitesi, ²Ege Üniversitesi

35 Duygudurum ve Kişilik Özelliklerinin Bilme Hissi Üzerindeki Etkisi: Yüz-İsim Tanıma Görevi

Elif Güldemir¹, Yiğitcan Emir Akbuğa², Begüm Yüksel¹, Fatma Nur Tunç¹, Rıdvan Direkçi¹

¹Bahçeşehir Üniversitesi, ²Koç Üniversitesi

NOTLAR

NOTLAR